

Skarga wniesiona w dniu 19 maja 2011 r. — El Gazerly przeciwko Radzie**(Sprawa T-266/11)**

(2011/C 219/31)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Naglaa Abdallah El Gazerly (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: D. Pannick, QC (Queen's Counsel), R. Lödf, Barrister, i M. O'Kane, Solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/172/WPZiB z dnia 21 marca 2011 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie (Dz.U. 2011 L 76, s. 63) w zakresie, w jakim dotyczy skarżącej;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 270/2011 z dnia 21 marca 2011 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie (Dz.U. 2011 L 76, s. 4), wdrażającego decyzję Rady 2011/172/WPZiB, w zakresie, w jakim dotyczy skarżącej;
- zasądzenie od pozwanej odszkodowania w wysokości 10 000 EUR;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że art. 29 TEU jest błędną lub niewystarczającą podstawą prawną decyzji Rady 2011/172/WPZiB, ponieważ:
  - przywołana decyzja nie realizuje celu z zakresu polityki zagranicznej;
  - przyjęcie takiej decyzji (oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 270/2011) stanowi nadużycie władzy; oraz
  - wpisanie nazwiska skarżącej do załącznika do decyzji Rady 2011/172/WPZiB (oraz odpowiadającego jej rozporządzenia) było nieracjonalne.

- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że objęcie skarżącego zakresem stosowania decyzji Rady 2011/172/WPZiB oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 270/2011 narusza jej prawo do skutecznej ochrony sądowej.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że objęcie skarżącego zakresem stosowania decyzji Rady 2011/172/WPZiB oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 270/2011 narusza zasadę proporcjonalności.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że skarżący poniósł szkodę będącą bezpośrednim skutkiem przyjęcia decyzji Rady 2011/172/WPZiB oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 270/2011, którą to szkodę Unia powinna naprawić.

Skarga wniesiona w dniu 25 maja 2011 r. — ClientEarth i in. przeciwko Komisji**(Sprawa T-278/11)**

(2011/C 219/32)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: ClientEarth (Londyn, Zjednoczone Królestwo), Friends of the Earth Europe (Amsterdam, Niderlandy), Stichting Fern (Lejda, Niderlandy) i Stichting Corporate Europe Observatory (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat P. Kirch)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że Komisja naruszyła rozporządzenie nr 1049/2001 ⁽¹⁾;
- stwierdzenie, że Komisja naruszyła konwencję z Aarhus ⁽²⁾;
- stwierdzenie, że Komisja naruszyła rozporządzenie nr 1037/2006 ⁽³⁾;
- stwierdzenie nieważności decyzji na podstawie art. 8 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001, zgodnie z którym nastąpiło wydanie dorozumianej decyzji odmownej ze względu na brak odpowiedzi ze strony Komisji w podanym terminie na wniosek potwierdzający skarżących;
- wydanie nakazu sądowego zgodnie z art. 9 ust. 4 konwencji z Aarhus nakazującego Komisji udostępnienie w określonym terminie wszystkich żądanych dokumentów, chyba że podlegają one absolutnemu wyjątkowi przewidzianemu w art. 4 ust. 1 rozporządzenia nr 1049/2001;